Carl Cappeller, Sanskrit-English Dictionary, Strassburg 1891

अन्तर्भाव m. the being included or comprehended by (loc.).
अन्तर्भिन्न a. cleft or torn inwardly.
अन्तर्भूत a. being within, interior, contained in (—°); abstr. °त्व n.
अन्तर्मन्मथ m. suppressed (lit. inward) love.
अन्तर्मोद m inward joy.
अन्तर्यामिन् m. the inward regulator (ph.).
अन्तर्वक्त्र n. the interior mouth.
अन्तर्वन्त् (f. अन्तर्वती & अन्तर्वत्नी) pregnant.
अन्तर्वृत्ति f. interior condition.
1अन्तर्वेदि m. pl. the inhabitants of Antarvedī.
2अन्तर्वेदि adv. within the sacrificial ground.
अन्तर्वेदी f. the country between the Gangā and Yamunā rivers.
अन्तर्वेश्मन् n. inner house or apartment.
अन्तर्हास m. inward, i.e. suppressed laughter.
अन्तर्हित a. separated, covered, hidden, disappeared.
अन्तवन्त् a. having an end, limited, perishable.
अन्तःशरीरस्थ a. being within the body.
अन्तःशीर्ण a. withered or rotten within.
अन्तःश्लेष m., °श्लेषण n. support, pillar (lit. interlacement, structure).
अन्तस्तप्त a. internally heated.
अन्तस्ताप m. inward heat.
अन्तस्तुषार a. having dew in the interior.
अन्तस्तोय a. containing water.
अन्तस्पथ a. walking within the path.
अन्तःसंज्ञ a. having internal consciousness.
अन्तःसलिल with concealed (lit. inward) water.
अन्तःसार a. having internal essence, i.e. water.
अन्तःसुख a. inwardly happy.
अन्तःस्थ a. being amidst or within (gen. or —°).
अन्ति adv. opposite, in front, before, near. As prep. = near, toward, to (gen. or —°).
अन्तिक n. vicinity. Acc. near to, towards (cf. जनान्तिकम्); abl. from near, from, next, close by; loc. near, in presence of (all with gen. or —°).
अन्तिकचर a. moving near or about (—°).
अन्तितस् adv. from near.
अन्तिम a. the last.
अन्तेवास m. neighbour.
अन्तेवासिन् m., °सिनी f. pupil (lit. living close by).
अन्त्य a. ultimate, last (in sp., t., and order).
अन्त्यकर्मन् n. last, i.e. funeral rite.
अन्त्यज & °जन्मन् a. lowest born.
अन्त्यजाति a. the same; abstr. °ता f.
अन्त्ययोनि a. of lowest origin.
अन्त्यस्त्री f. a very low woman.
अन्त्यावसायिन् m. a man of low caste (lit. living at the end, scil. of the town or village).
अन्त्र n. (mostly pl.) intestines, bowels.
अन्दु s.; अन्दू f. chain, esp. for an elephant's foot, or an ornament worn round the ancles.
अन्दोलन n. swinging, oscillating.
अन्दोलय्, °यति swing, pp. अन्दोलित.
अन्दोलाय्, pp. °यमान wavering.*
अन्ध a. blind, dark.
अन्धक a. the same; m. pl. N. of a princely race.
अन्धकार a. dark; m. n. darkness, abstr. °ता f.
अन्धकूप m. a covered (lit. blind) well.
अन्धता f., °त्व n. blindness.
अन्धतामिस्र m. blind or deep darkness (of the soul); n. N. of a hell.
1अन्धस् n. darkness.
2अन्धस् n. herb, juice, esp. of the Soma-plant, juice or food i. g.
अन्धी कृ make blind, °भू become blind.
अन्धु m. a well.
अन्ध्र m. N. of a people and of a caste.
अन्न n. food, esp. boiled rice; p. °वन्त्.
अन्नकाम a. desirous of food.
अन्नद a. giving food.
अन्नदोष m. fault committed by eating forbidden food.
अन्नपक्ति f. cooking of food.
अन्नपति m. lord of food (E. of sev. gods).
अन्नपान n. pl. food and drink.
अन्नपिण्ड s. lump of food.*
अन्नप्राशन n. (first) feeding (of an infant) with rice (r.).
अन्नमय a. consisting of food.
अन्नरस (n. sgl. & m. pl.) food and drink.
अन्नरसमय a. consisting of food and drink.
अन्नविकार m. transformation of food; abstr. °त्व.

Institute of Indology & Tamil Studies, Cologne University, Germany12/1/2008